

عنوان مقاله:

ادراک فارسی‌زبانان از برخی گونه‌های غیرمعیار زبان فارسی از منظر گویش‌شناسی ادراکی

محل انتشار:

فصلنامه زبان‌شناسی اجتماعی، دوره 3، شماره 4 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

ساحل کمالی صدر - دانشجوی کارشناسی ارشد زبان‌شناسی، پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

آتوسا رستم بیک - استادیار زبان‌شناسی، پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

یحیی مدرس - استاد زبان‌شناسی، پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

خلاصه مقاله:

پژوهش حاضر با هدف بررسی نگرش فارسی‌زبانان ساکن کرج به گونه‌های غیرمعیار زبان فارسی، با سنجش توانایی تشخیص گونه‌های محلی زبان فارسی شامل آبادانی، افغانی، شیرازی، کرمانی و یزدی، از منظر گویش‌شناسی ادراکی انجام شده است. اهمیت چنین پژوهشی در نقش آگاهی از نگرش گویشوران به تنوع‌های زبانی در موفقیت برنامه‌ریزی زبان است. متغیرهای ثابت پژوهش سن، جنسیت و تک‌زبان یا دوزبان بودن آزمودنی‌ها هستند. ابزار گردآوری داده‌ها پرسش‌نامه‌ای محقق‌ساخته است که اطلاعات فردی، تشخیص گونه‌های زبانی و نگرش زبانی را دربردارد. نمونه مورد بررسی شامل ۲۱۸ دانشجوی ۱۸ تا ۵۰ سال ساکن کرج است. نمونه‌گیری از دانشگاه‌های در دسترس به روش تصادفی از میان دانشجویانی انجام شد که زبان فارسی معیار، زبان ارتباطی اصلی آنان بود. یافته‌ها نشان می‌دهد آزمودنی‌ها در تشخیص گونه یزدی موفق‌تر بوده‌اند. آزمودنی‌ها در توصیف گونه‌های زبانی مختلف از صفات مثبت و منفی متفاوتی استفاده کرده‌اند و درصد صفات منفی مربوط به گونه افغانی بیشتر از سایر گونه‌ها است. کمترین درصد مولفه‌های نگرشی مانند صمیمیت، تحصیلات و تشخیص به گونه‌های افغانی و کرمانی مربوط است. متغیرهای اجتماعی سن و جنسیت بر نگرش فارسی‌زبانان درباره گونه‌های مورد بررسی تاثیر معناداری دارند.

کلمات کلیدی:

ادراک، گویش‌شناسی ادراکی، فارسی‌زبانان، گونه‌های محلی فارسی، نگرش زبانی، زبان‌شناسی اجتماعی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1616679>

